

"Božja Nježnost"

Joaquin Romero bio je u invalidskim kolicima okovan od multiple skleroze gotovo 20 godina. No, on se odbija prepustiti pesimizmu i nimalo ne sumnja da je njegova invalidnost "milost od Boga."

6.12.2010.

Joaquin Romero želio je znati čvrste činjenice kada mu je prvi put dijagnosticirana teška bolest prije 20 godina. Multipla skleroza je neizlječiva i progresivna degenerativna bolest. Zamolio je

svog liječnika da mu objasni što točno može očekivati u budućnosti. "Vi ćete postati tetraplegom, slijepi, nijemi i nepokretni. Ali još gore bolest je neizlječiva, i često ono što počinje kao fizička bolest može dovesti do depresije. "

Danas, Joaquin ima 41 godinu i lijeva ruku mu je izgubila gotovo svaku funkciju, njegovim očima se pogoršalo i on je često kratkog daha. Kada je shvatio da mu je potrebno više pomoći da se brine za sebe, odlučio je pokrenuti tvrtku s bratom Borjom za pomoć osobama s invaliditetom kao on. On je arhitektonski tehničar i njegov brat inženjer, a zajedno su počeli B & J adaptacije, trenutno jedinu španjolsku tvrtku u tom području. Kroz svoju tvrtku, Joaquin je uspio da se njegov glas čuje i pomogao mnogim ljudima da prilagode svoje životni prostor za potrebe svoje nove bolesti.

Ovo neće biti sprint, nego maraton

Imao sam tada 22 ili 23 godina. Moj život bio je savršeno isplaniran. Nakon služenja vojnog roka, studirao sam tehničku arhitekturu, s nadom da ću jednoga dana nadgledati visokoetažne građevinske projekte. I ja sam volio nogomet. Jednog dana dok sam igrao nogomet sa svojim prijateljima, potrčao sam za loptom i udario je jako, a onda sam počeo osjećati trnce po cijelom tijelu, a zatim sam počeo vidjeti dvostruko.

Kada mi je neurolog rekao dijagnozu, prepoznao sam ime bolesti. Samo sam htio da mi propiše neke tablete i sve sredi.

"Ne, ne, Joaquin", rekao je, "multipla skleroza je neizlječiva."

"U redu, tako da ću morati živjeti s tim," Rekao sam mu bez ikakve ideje o tome sa čime ću se suočiti.

"To je progresivna, degenerativna bolest. To neće biti sprint, nego maraton. Morat ćete biti dobro pripremljeni, i čuvati svoje snage, i ići ne velikim koracima, već korak po korak. "

Što ste učinili? O čemu ste razmišljali?

Nisam znao što da mislim onda, nisam mogao shvatiti što sve to podrazumijeva. Ja sam tip koji voli imati sve pod kontrolom, ali ovaj put to nije bilo moguće. Hvala Bogu da sam već bio član Opusa Dei nekoliko godina. Uvijek sam se imao nekome povjeriti i razgovarati o svojim problemima. Išli bismo na piće uz more (ja volim more), i tako sam tim povodom uspio upoznati sve barove uz obalu Barcelone.

Ne rješava se sve razgovorom, ali čovjek postaje objektivniji. Često ljudi s ovom bolešću mogu biti

zarobljeni u glupe probleme koji se mogu riješiti.

Znači niste dopustili da vas obore?

Naravno da ne. A kad sam shvatio da se više nemogu brinuti za sebe, moj brat Borja i ja prilagodili smo kuću tako da sam mogao kontrolirati sve, od stolice i kreveta do računala. Tako je tvrtka započela u tih 30 četvornih metara. Danas je to jedina tvrtka u Španjolskoj koja pomaže osobama s invaliditetom sa sličnim problemima, da prilagode svoj životni prostor svojem invaliditetu.

Mora da ste vidjeli mnogo patnje...

Jednom me jedna gospođa pozvala da pomognem oko njezinog muža. Rekao sam da ću se pobrinuti. Nakon nekog vremena, nazvao sam je ali nije bila dostupna, jer je otišla na pogreb svog muža. Od tada sam obećao da neću potratiti jednu sekundu svog života i učiniti sve što

mogu da pomognem onima koji su došli do mene. Ponekad kupci dolaze po stroj, a zatim prije nego što odlaze, upitaju: "Kako se uspijevate držati?"

I što kažete? Može li patnja biti voljena?

Ne, ne sama za sebe. Patnja nema smisla, morate pronaći skriveni smisao iza nje. Ja vam govorim istinu o tome što osjećam i vidim.

Odgovaram vam da prolazim kroz neke od najboljih trenutaka u mom životu jer sam tek počeo osjećati veliko značenje koje se krije iza ove bolesti.

Patnja je tajna, a nema priručnika u kojem piše: broj jedan, kako se nositi s patnjom, broj dva, što učiniti kad ona traje više od dva tjedna ... Kako bi bilo lako, kad bi smo već znali što učiniti s njome!

Mislim da nas je Bog učinio slobodnima, tako da ćemo imati priliku otkriti njezino značenje za sebe. 'Kako nepravedan Otac! ', Sigurno mislite. Ali to je prejednostavan način gledanja. Zašto ne kriviti sebe? Ne mislim da Bogu nedostaje inteligencije ili intuicije, mi smo oni koji sporo kopčamo. Trebamo se zapitati zašto ne možemo ga shvatiti, i nastojati približiti Mu se kroz sakramente.

I nemate pritužbi?

U pogledu zdravlja, ja sam izgubio sve. Ali jedna stvar koju nikada nisam izgubio je unutarnji mir, sigurnost i da na putu kojem sam okrenut sve to stvarno funkcionira. Ne sjećam se da sam se ikada osjećao dobro kao sada.

Za mene, čini se da moj život je kao čudo, milost od Boga. Možda će zvučati ludo, ali nitko ne bi mogao imati dovoljno mašte da izmisli kroz

sto prolazim, samo Bog zna i sposoban je za takvo nešto.

Jeste li ikada imali trenutke očaja, kušnju koja govori “sad je dosta”?

Naravno, mnogo puta. Bilo je trenutaka kada sam mislio da me je Bog napustio, a kada sam pogodio dno. Sjećam se jednog klijenta koji je rekao da želi počiniti samoubojstvo. Rekao sam mu da sam i ja tako razmišljao o sebi, pa čak i imao samoubojstvo pažljivo isplanirano to je bilo jednostavno! Ali onda preusmjeravajući razgovor, rekao sam mu: "Ne mislite li da je puno, puno ljepše biti živ?"

Neki ljudi kažu da je eutanazija riješenje

Tko govori tako? Bolesni ili one koje morate staviti s bolesnima? Ako stvarno volite bolesnike, ne možete jednostavno isključiti ih sa svojim 'rješenjem'. To je nepravedno i

sebično. Oni trebaju vidjeti da postoji mnogo opcija. Ne možete riješiti tako važno pitanje, jednostavno govoreći: 'Umri lijepo' Ako stvarno ljubite one koji su bolesni, morate učiniti sve što je u vašoj moći da im pomognete....

Što ako je pacijent sam želi?

Onda bih se stavio na njegovo mjesto. Moramo razgovarati licem u lice. Rekao bih mu. "Nemojte misliti da ste beskoristan komad otpada, pijavica, parazit Ne, upravo suprotno. Vi imate priliku pokazati da patnja može imati veliku vrijednost. To je misija. "Važno je da ljudi razumiju da osoba s invaliditetom nije beskorisna osoba.

Jeste li sve to otkrili preko noći?

Ne, ne! Sa 15, nijedan od tih odgovora nije ušao u moju glavu. To su misli koje su postale jasnije tijekom godina, i sada vidim da je sve

jasno ... ali od toga ima više od 20 godina!

Što ćete reći Bogu kada stignete u nebo za kojega ste stvoreni?

Hvala do neba i veliki poljubac za život, koji mi je darovao. Osim toga, ja ne bi htio neki drugi život. Želim samo ono što je On htio. Bacit ću se dolje na koljena, jer onda ću biti u mogućnosti, i reći mu: "Nevjerojatno. Bilo je čudesno".

"Mundo Cristiano" - Jaume Figa i Vaello

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/bozja-njeznost/](https://opusdei.org/hr-hr/article/bozja-njeznost/)
(21.04.2025.)